II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2018/1618,

12. juuli 2018,

millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 231/2013 depositooriumide hoidmiskohustuste osas

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, ([1]) eriti selle artikli 21 lõiget 17,

ning arvestades järgmist:

(1) Kuna väärtpabereid ja maksejõuetust käsitlevad erinevad siseriiklikud õigusaktid ja neid ei ole liidu tasandil ühtlustatud, on kolmandate isikute poolt alternatiivsetest investeerimisfondidest (AIFid) klientide eest hoitavate finantsinstrumentide kaitse maksejõuetuse riskide eest erineval tasemel. Kui soovitakse tagada klientide varade kindel kaitse, nagu on nähtud ette direktiiviga 2011/61/EL, ja võimaldada samal ajal kõnealustes ühtlustamata valdkondades siseriiklikest õigusaktidest tulenevaid rangemaid nõudeid, tuleb direktiivis 2011/61/EL sätestatud varade hoidmisega seotud kohustusi selgitada.

(2) Pädevad asutused ja asjaomane sektor kohaldavad praegu komisjoni delegeeritud määruses (EL) nr 231/2013 ([2]) sätestatud varade lahushoidmise nõudeid erinevalt. Kuigi hoidmisahela esimesel tasandil olevatel depositooriumidel on kohustus luua iga AIFist kliendi finantsinstrumentide hoidmiseks individuaalne konto, on vaja selgitada, et juhul, kui hoidmisfunktsioon on delegeeritud kolmandale isikule, peaks see kolmas isik saama hoida ühe depositooriumi klientide varasid, sealhulgas AIFide ja vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate (eurofondid) eest hoitavaid varasid, ühel esindajakontol. Sellel esindajakontol ei tohiks kunagi olla depositooriumi omandis olevaid varasid, kolmanda isiku omandis olevaid varasid ega kolmanda isiku teistele klientidele kuuluvaid varasid. Kui hoidmisfunktsioon on veel edasi delegeeritud, peaks alamhaldur saama hoida delegeeriva halduri klientide varasid ühel esindajakontol. Sellel esindajakontol ei tohiks kunagi olla alamhalduri omandis olevaid varasid, delegeeriva halduri omandis olevaid varasid ega alamhalduri teistele klientidele kuuluvaid varasid. See on vajalik selleks, et saavutada hea tasakaal turu tõhususe ja investorite kaitse vahel.

(3) Selleks et minimeerida riski, et kaduma lähevad varad, mida hoitakse selliste kolmandate isikute loodud finantsinstrumentide esindajakontodel, kellele hoidmisfunktsioon on delegeeritud, peaks AIFist kliendi depositooriumi väärtpaberikontode ja registrite ning kolmanda isiku kontode ja registrite võrdlemise sagedus, või juhul, kui hoidmisfunktsioon on hoidmisahelas veel edasi delegeeritud, kolmandate isikute kontode ja registrite

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

([2]) Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 231/2013, 19. detsember 2012, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL seoses erandite, üldiste tegutsemistingimuste, depositooriumide, finantsvõimenduse, läbipaistvuse ja järelevalvega (ELT L 83, 22.3.2013, lk 1).

võrdlemise sagedus tagama asjakohase teabe õigeaegse edastamise depositooriumile. Selliste võrdlemiste sagedus peaks sõltuma liikumistest esindajakontol, muu hulgas tehingutest, mis on seotud depositooriumi teistele klientidele kuuluvate varadega, mida hoitakse AIFi varadega samal esindajakontol.

(4) Kui AIFidest klientidele kuuluvate varade hoidmine on delegeeritud kolmandale isikule, peab depositooriumil olema võimalik jätkata tulemuslikult oma kohustuste täitmist. Seepärast tuleb nõuda, et depositoorium peaks tema poolt AIFist kliendi nimel või AIFi eest tegutseva AIFi valitseja nimel avatud finantsinstrumentide kontol arvestust, millest on näha, et kolmanda isiku hoitavad varad kuuluvad asjaomasele AIFist kliendile.

(5) Selleks et tugevdada depositooriumide positsiooni selliste kolmandate isikute suhtes, kellele varade hoidmine on delegeeritud, tuleks nende suhe dokumenteerida kirjalikus delegeerimislepingus. Leping peaks võimaldama depositooriumil astuda kõik vajalikud sammud tagamaks, et hoitavad varad on nõuetekohaselt kaitstud ja et kolmas isik järgib alati delegeerimislepingut ning direktiivi 2011/61/EL ja delegeeritud määruse (EL) nr 231/2013 nõudeid. Lisaks peaksid depositoorium ja kolmas isik leppima ametlikult kokku, kas kolmandal isikul on luba hoidmisfunktsiooni edasi delegeerida. Sel juhul tuleks selle kokkuleppe või lepingu suhtes, mille sõlmivad delegeeriv kolmas isik ja kolmas isik, kellele hoidmisfunktsioon edasi delegeeritakse, kohaldada õigusi ja kohustusi, mis on samaväärsed õiguste ja kohustustega, mis kehtivad depositooriumi ja delegeeriva kolmanda isiku suhtes.

(6) Selleks et depositoorium saaks täita oma funktsioone, tuleb tugevdada depositooriumi järelevalvet kolmandate isikute üle, olenemata sellest, kas nad asuvad liidus või sellest väljaspool. Tuleks nõuda, et depositooriumid kontrolliksid, kas AIFide finantsinstrumendid on kolmanda isiku raamatupidamises õigesti kajastatud, ning et arvepidamise täpsus võimaldaks teha kindlaks hoitavate varade laadi, asukoha ja omandiõiguse. Depositooriumi kohustuste tulemusliku täitmise huvides peaksid kolmandad isikud edastama talle aruande kõigi muutuste kohta, mis mõjutavad depositooriumi AIFidest klientide eest hoitavaid varasid.

(7) Depositooriumi kohustus toimida hoidmisfunktsiooni delegeerimisel ettevaatuse ja hoolikusega hõlmab nõuet saada enne hoidmisfunktsiooni delegeerimist väljaspool liitu asuvale kolmandale isikule sõltumatu õiguslik arvamus, milles hinnatakse kolmanda isiku asukohariigis kohaldatavaid maksejõuetust käsitlevaid õigusakte, sealhulgas lahus hoitavate finantsinstrumentide kontodega võimaldatava kaitse taset selles jurisdiktsioonis. Asjaomase valdkonna ühenduste või advokaadibüroode poolt iga jurisdiktsiooni puhul eraldi mitme depositooriumi jaoks esitatud arvamus peaks olema vastuvõetav. Lisaks peaks depositoorium tagama, et väljaspool liitu asuv kolmas isik teavitab teda asjaolude või selles kolmandas riigis kohaldatavate maksejõuetust käsitlevate õigusaktide muutustest, mis võivad mõjutada depositooriumi AIFidest klientide varade staatust.

(8) Selleks et depositooriumidel oleks aega käesolevas määruses sisalduvate uute nõuetega kohaneda, tuleks käesolevat määrust hakata kohaldama kaheksateist kuud pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

(9) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas ESMA arvamusega ([1]).

(10) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas Euroopa väärtpaberikomitee eksperdirühma arvamusega.

(11) Seepärast tuleks delegeeritud määrust (EL) nr 231/2013 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Delegeeritud määrust (EL) nr 231/2013 muudetakse järgmiselt.

(1) Artiklit 89 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) depositooriumi sisemise raamatupidamisarvestuse ja registrite vastavust võrreldakse nii sageli, kui on vaja, sellise kolmanda isiku raamatupidamisarvestuse ja registritega, kellele on hoidmisfunktsioonid delegeeritud vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikele 11;“;

([1]) ESMA arvamus, 20.7.2017, 34 45 277.

ii) lisatakse teine lõik:

„Esimese lõigu punkti c kohaldamisel määratakse võrdlemise sagedus kindlaks järgmise põhjal:

a) AIFi tavapärane kauplemistegevus;

b) tehingud, mis tehakse väljaspool tavapärast kauplemistegevust;

c) tehingud, mis tehakse mõne muu sellise kliendi eest, kelle varasid kolmas isik hoiab AIFi varadega samal finantsinstrumentide kontol.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui depositoorium on delegeerinud oma hoidmisfunktsiooni kolmandale isikule kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikega 11, kohaldatakse tema suhtes jätkuvalt käesoleva artikli lõike 1 punkte a–e. Ta tagab ka, et kolmas isik täidab lõike 1 punktides b–g sätestatud nõudeid ning artiklis 99 sätestatud varade lahushoidmise kohustust.“;

(2) artiklisse 98 lisatakse lõige 2a:

„2a. Leping, millega depositoorium määrab kolmanda isiku hoidma depositooriumi AIFidest klientide varasid, peab vähemalt:

a) tagama, et depositooriumil on õigus saada teavet, teha kontrolle ja pääseda juurde varasid hoidva kolmanda isiku asjakohastele registritele ja kontodele, et depositooriumil oleks võimalik täita oma järelevalve- ja hoolsuskohustusi ning eelkõige

i) teha kindlaks kõik üksused hoidmisahelas;

ii) kontrollida, et selliste kindlaks tehtud finantsinstrumentide kogus, mis on kajastatud finantsinstrumentide kontodel, mis on avatud depositooriumi raamatupidamises AIFi nimel või AIFi eest tegutseva AIFi valitseja nimel, vastab selliste kindlaks tehtud finantsinstrumentide kogusele, mida kolmanda isiku raamatupidamises avatud finantsinstrumentide konto kohaselt kolmas isik selle AIFi eest hoiab;

iii) kontrollida, et selliste kindlaks tehtud finantsinstrumentide kogus, mis on kajastatud ja mida hoitakse depositooriumi klientide eest kolmanda isiku nimel finantsinstrumentide kontol, mis on avatud emitendi väärtpaberite keskdepositooriumis või tema esindaja juures, vastab selliste kindlaks tehtud finantsinstrumentide kogusele, mis on kajastatud finantsinstrumentide kontodel, mis on avatud depositooriumi raamatupidamises iga tema AIFist kliendi või AIFi eest tegutseva AIFi valitseja nimel;

b) sisaldama selliste samaväärsete õiguste ja kohustuste üksikasju, milles kolmas isik ja muu kolmas isik on hoidmisfunktsiooni edasi delegeerimise korral kokku leppinud.“

(3) Artiklit 99 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui hoidmisfunktsioon on täielikult või osaliselt delegeeritud kolmandale isikule, tagab depositoorium, et kolmas isik, kellele hoidmisfunktsioon on delegeeritud vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikele 11, tegutseb vastavalt osutatud direktiivi artikli 21 lõike 11 punkti d alapunktis iii kehtestatud varade lahushoidmise kohustusele, tagades ja kontrollides et kolmas isik teeb järgmist:

a) kajastab õigesti kõik kindlaks tehtud finantsinstrumendid finantsinstrumentide kontol, mis on avatud kolmanda isiku raamatupidamises eesmärgiga hoida depositooriumi klientide eest finantsinstrumente ja millel ei ole depositooriumi, kolmanda isiku ega kolmanda isiku teiste klientide omandis olevaid finantsinstrumente, et depositoorium saaks tagada vastavuse selliste kindlaks tehtud finantsinstrumentide kogusele, mis on kajastatud kontodel, mis on avatud depositooriumi raamatupidamises iga tema AIFist kliendi või AIFi eest tegutseva AIFi valitseja nimel;

b) peab kogu vajalikku arvestust ja finantsinstrumentide kontosid, mis võimaldavad depositooriumil igal ajal ja viivitamata eristada depositooriumi klientide varasid kolmandate isikute enda varadest, kolmandate isikute teiste klientide varadest ja depositooriumi poolt enda kontol hoitavatest varadest;

c) peab arvestust ja finantsinstrumentide kontosid viisil, millega tagatakse andmete täpsus ja eelkõige nende vastavus varadele, mida hoitakse depositooriumi AIFidest klientide nimel, ning mis võimaldab depositooriumil teha igal ajal kindlaks varade täpse laadi, asukoha ja omandiõiguse;

d) esitab depositooriumile regulaarselt ja muutuste korral alati aruande, milles esitab üksikasjad depositooriumi AIFidest klientide varade kohta;

e) võrdleb nii sageli, kui on vaja, depositooriumi finantsinstrumentide kontode ja sisemiste registrite vastavust selle kolmanda isiku finantsinstrumentide kontode ja sisemiste registritega, kellele depositoorium on vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikele 11 hoidmisfunktsiooni delegeeritud.

Võrdlemise sagedus määratakse kindlaks vastavalt artikli 89 lõikele 1;

f) kehtestab asjakohase organisatsioonilise korralduse, et minimeerida finantsinstrumentide või nendega seotud õiguste kaotuse või vähenemise riski finantsinstrumentide väärkasutamise, pettuse, puuduliku haldamise, ebakorrektse registreerimise või hooletuse tagajärjel;

g) kui kolmas isik on direktiivi 2006/73/EÜ artikli 18 lõike 1 punktides a, b või c osutatud isik, kelle suhtes kohaldatakse tõhusaid usaldatavusnõudeid ja usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, mis on liidu õigusega sama mõjuga ja mida jõustatakse tulemuslikult, võtab depositoorium vajalikud meetmed tagamaks, et AIFi raha hoitakse kontol või kontodel vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikele 7.“;

b) lisatakse lõige 2a:

„2a. Kui depositoorium delegeerib oma hoidmisfunktsiooni kolmandas riigis asuvale kolmandale isikule kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikega 11, peab depositoorium peale käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuete täitmise tagama järgmise:

a) depositoorium saab õigusnõu sõltumatult füüsiliselt või juriidiliselt isikult, kes kinnitab, et kohaldatavates maksejõuetust käsitlevates õigusaktides tunnustatakse:

i) depositooriumi klientide varade lahusust kolmanda isiku enda varadest, kolmanda isiku teiste klientide varadest ja kolmanda isiku poolt depositooriumi enda kontol hoitavatest varadest;

ii) depositooriumi AIFidest klientide vara ei kuulu maksejõuetuse korral kolmanda isiku vara hulka;

iii) depositooriumi AIFidest klientide vara ei saa kasutada selle kolmanda isiku kreeditoride vahel jagamiseks või nende huvides realiseerimiseks, kellele hoidmisfunktsioon on üle antud kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikega 11;

b) kolmas isik teeb järgmist:

i) tagab, et punktis a osutatud tingimused on täidetud depositooriumiga delegeerimislepingu sõlmimisel ning ka edaspidi kogu delegeerimise kehtivuse ajal;

ii) teavitab depositooriumi kohe, kui mõni punktis i osutatud tingimus ei ole enam täidetud;

iii) teavitab depositooriumi muudatustest kohaldatavates maksejõuetust käsitlevates õigusaktides ning nende tulemuslikust kohaldamisest.“

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„Lõikeid 1, 2 ja 2a kohaldatakse *mutatis mutandis*, kui kolmas isik, kellele on hoidmisfunktsioon vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikele 11 delegeeritud, on otsustanud delegeerida kõik või osa oma hoidmisfunktsioonist muule kolmandale isikule vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõike 11 kolmandale lõigule.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates 1. aprillist 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 12. juuli 2018

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER